

లోకల్ హీరో

గాంధీ నడికుడికార్

సినిమా ఇండస్ట్రీలో వెలిగిపోవాలంటే కలలు కంటే సరిపోదు. చీకట్లను దాటే నేర్నూ, కష్టాలకు తట్టుకునే ఓర్పుండాలి. అన్నప్రాశన నాదే ఆకలి బాధ తెలిసిన పాలమూరు బిడ్డకు ఈ గుణాలు జన్మతః వస్తాయేమో! ఆ మట్టి నేర్నను మొండితనంతోనే హైదరాబాద్ కు వలసొచ్చాడు **గాంధీ నడికుడికార్**. అన్నపూర్ణ స్టూడియో ముందు ఆకలి రాత్రులెన్నో గడిపాడు. కూలీగా పనిచేశాడు. సెల్ బాయ్ గా కృషిచేశాడు. అసిస్టెంట్ ఆర్ట్ డైరెక్టర్ గా అవకాశాలు చేజిక్కించుకున్నాడు. వెండి తెరపై 'ఆర్ట్ డైరెక్టర్... గాంధీ నడికుడికార్' గా ఎందరికో సుపరిచితుడయ్యాడు. ఆకలి రాజ్యంలో పుట్టి, పదిమంది ఆకలి తీరుస్తున్న గాంధీ ప్రస్థానం ఆయన మాటల్లో..

నేను

ఏదో తరగతి చదువుతున్నప్పుడు మా నాయిన పోయారు. ఆర్ ఎంపీ డాక్టరుగా పనిచేసిన మా నాయిన పెద్దగా సంపాదించలే. మా అమ్మ నన్ను చదివించలేకపోయింది. నాగర్ కర్నూల్ మా ఊరు. చదివించడం కోసం అదే ఊరిల ఉన్న బీసీ సాంఘిక సంక్షేమ హాస్టల్ చేర్చిచ్చింది. నేను, తమ్ముడు హాస్టల్ ఉండకుంట జిల్లా పరిషత్ బాల్యో హైస్కూల్ చదివినం. నాకు సినిమాలంటే ఇష్టం. చిన్నప్పుడు నాగర్ కర్నూల్ థియేటర్లకు వచ్చిన సినిమలన్నీ చూసేటోణ్ణి. టీకెట్ పైనలు మా పెద్దమ్మను అడుగుతుంటే. ఆమె కల్లు కాంపౌండ్ దగ్గర బిజ్జీలు అమ్ముతుండేది. పెద్దమ్మకు పనిలో సాయపడేటోణ్ణి. అడిగినప్పుడల్లా కాదనకుండా సినిమాకు డబ్బులిచ్చేది. నేను చిరంజీవి అభిమానిని. ఆయన సినిమాలకు బ్యానర్లు కట్టేటోడిని. పాటలకు డ్యూప్ లిస్ లో డిని. పెద్దయినక సినిమాలల్ల ఏదో ఒక పని చేయాలనుకునేటోణ్ణి.

పాలమూరు పల్లె విడిచి

ముప్పై ఏండ్ల కింద.. పదో తరగతి పాసైన. ఇంటర్మీడియేట్ చదువు దామని ఉన్నా.. పైసలేవు! మా పాలమూరోళ్లందరి లెక్కనే వలసబాట పట్టిన. హైదరాబాద్ వచ్చిన. అన్నపూర్ణ స్టూడియోకు చేరిన. 'సినిమాలో ఏదో ఒక పని దొరుకుతుందిలే' అన్న ఆశతో స్టూడియో గేట్ ముందే నిలవడం. వచ్చేటోళ్లు.. పోయేటోళ్లతో సంతలా అనిపించింది. ఎవరైనా ఆగితే ఏదైనా మాట్లాడుడుం అనుకున్న! పొద్దుంకే దాకా ఎవరూ పట్టించుకోలే! స్టూడియో దగ్గర ఓ చేతి పంపు ఉంది. అచ్చే నీళ్లు తాగి కడుపు నింపుకొన్న. స్టూడియో గేటు ఎదురుంగనే ఇసుకల పండుకున్న. తెల్లారింది. మల్ల వచ్చేటోళ్లు వస్తున్నారు. పోయేటోళ్లు పోతున్నారు. నన్నెవరూ పట్టించుకోలే! పొద్దెక్కుతుందనగా.. ఒకాయన నన్ను జూసి 'పని ఉంది. సెల్ బాయ్ గా పనిచేస్తావా?' అన్నడు. ఎప్పుటో.. అన్నపూర్ణ స్టూడియోల అడుగుపెట్టిన. ధర్మ ప్లోర్ మొత్తం శుభ్రం చేయమన్నడు. ఆ పని అయ్యే సరికి రాత్రి తొమ్మిదైంది. యాభై రూపాయలు ఇచ్చిండు. అదే నా మొదటి సంపాదన. ఒక్కంత దుమ్ము.

పేదింటి కూలీ.. పెద్ద సినిమాల ప్రొడక్షన్ డిజైనర్

